

1892-04-25

AFSENDER

Otto Mourier

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Vallø

Arkivplacering:

Mappe 30 nr. 7

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

hørt. Vallo d. 25de April 1892.

Kjære Hr Skougaard,

Det har længe stået for mig som noget, jeg gjerne vilde gøre, at skrive Dem et venligt Brev til og lade Dem og Deres Hustru føle, at vi vare og ere glade og taknemmelige for Besøget hos Dem. Atter idag stod det paa Dagsordenen bl. flere andre Brev, jeg i den nærmeste Fremtid skal have skrevet, da jeg ved at gjenminne et Stykke af min Haveris bog fra ifjor ser, at jeg har noteret, at det idag netop er et år siden min Kone og jeg første Gang besøgte Dem; det stod Haveris bog paa Læseplanen, og her har de mig.

Ja, det var en eiendommelig og for mig vel Aften. Nægt af det Berøste var, at vi syntes, vi hørte Deres Hustru at kjende. Er det kun Dem selv, eller er det ogsaa hendes, jeg ikke mere nævner? For ellers kunde jeg godt sige en hel Del Punt om hendes udseende i mindste Måden at trode min Landhushjortighed for mig. Det vilde naturlige og hyggelige Aftensmæltet i

Liddehøit har gjort temmelig meget
indtryk paa mig; det mindede ogsaa
paa et Maleri. Hvor jeg vilde ønske,
jeg kunde ogsaa kunne se dig i
ganske Plads i den nye Udstilling,
jeg tror nok, jeg skulde ogsaa se dig
der, men det vilde være som en
Vandring. — Men det er ikke min
 mening, at ville se alle Aftenerne
der i dig, men ogsaa paa Papiret. Men
vil jeg gerne have, at De og Deres
ikke skal tro, at vi spillede paa
Uprægtigheden.

Og saa skulde De have Tak for,
at vi fik Lov at see Deres store
Billed. Jeg var rigtig nok næsten blind,
hvert af at se noget paa den store
Udstilling, hvor Ophængningen synes
at sige med det smukke Maal
(at give Folk Billed), men dog fast,
de Kristnefigurer sig saaledes, at
jeg synes at kunne se den, hvad
fjællene jeg vil. Den er meget
dramatisk og stemningsfuld.

Er det ikke muligt at bringe (et
Lille) Ophængningsbillede fra den

frie Maleri i dig, som paa Charlottenborg
Hvad der kommer derop, drømtes
stærkt af den Berørelse. Alene af
den Grund er den fri Maleri beklædt.

En Artikel af Hørmann om Maleri
er i et N. af Politiken, som tilfældigt
kom ind i min Hørmann, og mig
en begyndelse herved om en smuk
Forståelse af Kunst, naar han har
det de første Hoved af sig.

Ellers toser jeg sig selv meget
der. Det er ikke Løst. Men jeg
harde jeg fri, og de toste jeg en Artikel
af J. L. Løng og et Billede af T. Løng
for Kunsthistorien og den menneskelige
kun i Kococoproduktionen. Den vil jeg
antageligt den i den kommende Deres
særlige for Kococoproduktion, som jeg
synes nok at tog Løst paa det
tekniske.

Og nu er de vil sætte paa den
Løst Værdighed og arbejder flittigt
Pensning og Flak. Den De hører det
og har Løst, kunde de engang
Frier, og han skulde kunne høre,
at han en kort Tid var min Løst i
Historie paa Billed og Nærmere
af Antikken saaledes som 1862.

Hilsen og Tak fra min Hustru og alle mine Børn

Jeg husker ham briliant (men det er
også betydeligt lettere) og vilde i sin
Fælles (hvis han husker mig) gjennem
seende ham en ventig Hilsen med Tak
for den Glæde han har skaffet mig
med første Del af sin Bog om Vællekilder.

Men hvorfor ser de ikke mere
aldrig noget til Vællekilder i Høistale
bladet? Hvorfor er Vællekilder ikke repræ-
senteret, naar der er Møde af Høistale-
ne fra Landets Høistaler? ^{En} Vællekilder
xx forening og skolelegat??

Slap De godt over Valglovsnum-
meret? Jeg er for Tidens saa uklar over
for alle de store politiske og sociale
Spørgsmaal, det gjører saadant i mig,
jeg er saadan i Udvikling (mørkelyst,
naar man er naaet til min Alder),
at jeg stannet for den Gang afholdt
mig fra at stemme.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 3a Nr. 7

Naar saa Perminen og Hanne er fuldt
ført og Vællekilder fuldt tilende, gjør-
re vi os Haab om, at det flue Gange om-
staltte Besøg herud naar kunne blive
til Alvor. Jeg siger det saa den, der ind-
byder ønsker det for vor Skyld, men lige-
som er angstelig med at høre om og Høist
Høistene fra den Tid. Hils hende ven-
ligst fra os Begge, ligesom de selv fra en anden